

דעם רבינ'ס

איכס

אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ן ר"ט)

דער ריינער קוואל

פֿשאַתֿ רוֹצָה - ווען דו ווילסט!

מיר שטייען נאך אין די וואך פון קבלת התורה, אשרינו וואס מיר האבן זוכה געווען צו באקומען אזא הייליגע לעכטיגע תורה, דער אויבערשטער זאל העלפן מיר זאלן גוט געדענקען יעדן איינציגן טאג דער הייליגער מעמד, אזוי ווי די תורה ווארנט אונז אן: " רק השמר לך ושמור נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך והודעתם לבניך ולבני בניך יום אשר עמדת לפני ה' אלקיך בחרב (דברים ד, ט).

דאס איז א מצוות עשה פון די תורה צו געדענקען יעדן טאג דעם 'מעמד-הר-סיני', און דער עיקר איז זיך גאר שטארק צו פרייען אז דער אויבערשטער האט אונז אויסדערװעלט פון אלע פעלקער און געגעבן זיין הייליגע תורה, אזוי ווי מען מאכט די ברכה יעדן צופרי ביי ברכת התורה. מען דארף טאקע מאכן די ברכה מיט שמחה אזוי ווי עס ווערט געברענגט אין משנה ברורה (סימן מ"ז סעיף קטן ב').

די וואך אין די פרשה פארציילט אונז די הייליגע תורה אז ראש חדש ניסן האט משה רבינו געענדיגט אויפשטעלן די משכן און איר געזאלבט און געהייליגט. וואס האבן געטון די צוועלעף נשיאים? זיי האבן געטראכט וויאזוי קענען מיר ארויסברענגען אונזער געוואלדיגע שמחה ווען מען זעט שוין ענדליך ווי מען שטעלט אויף די משכן, מיט וואס קענען מיר מאכן

א נחת רוח פארן אויבערשטן אין דעם גרויסן הייליגן טאג? ביז זיי האבן אפגעמאכט צו ברענגען קרבנות, אבער אזעלכע קרבנות וואס געווענדליך ברענגט מען דאס נישט פאר א קרבן נדבה, ווי למשל קטרת, א קרבן חטאת. אזוי אויף האבן זיי געברענגט כלי שרת, וועגענער, שיסלען, לפעלעך, בעקן א.א.וו.

משה רבינו האט נישט געוואוסט אויב דאס איז דער רצון פון אויבערשטן צו נעמען פון זיי די אלע זאכן, ביז דער אויבערשטער האט אים געזאגט: "קח מאתם והיו לעבד את עבדתי אהל מועד... (במדבר ז, ה).

דאס איז זייער אן אינטערסאנטע זאך וויאזוי האבן אלע נשיאים אויפאיינמאל געטראכט צו ברענגען די זעלבע זאכן ווי למשל עגלת בקר - א וואגן וואס אויף דעם זאל מען אנלאדענען די משכן? דער מדרש רבה (שיר השירים פרק ו' י) פֿרעגט טאקע די שאלה, אויפן פסוק "יפה את כתריצה", כתריצה איז נוטריקון = פֿשאַתֿ רוֹצָה - ווען דו ווילסט!

זאגט דער מדרש: ווען דו ווילסט באַמת דינען דעם אויבערשטן, זאלסטו בענקען און גלוסטן צו טון רצון השם יתברך! און רבי נתן שרייבט: "לייג צו הארץ צו יעדעס ווארט וואס שטייט אין דער הייליגער לשון פון מדרש ווי שטארק עס ווערט דארט ארויסגעברענגט די געוואלדיגע מעלה פון א הייליגע רצון פון א אידיש

נאר וואס דען? דער עיקר איז אז איד זאל האבן רצונות - א שטארקע ווילן צו טון דער רצון פון באשעפער, איי אלע מענטשן האבן א רצון צו דינען דעם אויבערשטן? עס איז אבער פארהאן אסאך חילוקים ווי שטארק מען וויל, אפילו ביי יעדן מענטש באזונדער איז דא חילוקים יעדן שעה האט ער אנדערע רצונות. דער אויבערשטער זאל העלפן מיר זאלן יעדן טאג זוכה זיין זיך אויסצוגיסן דאס הארץ פארן אויבערשטן און ארויסזאגן אונזער ווילן און בענקענישן מיט א פולע מויל, אזוי וועלן מיר זוכה זיין צו ווערן ערליכע אידן ווי דער רצון השם איז און דער רצון פון הייליגן רבי'ן, ביז די וועלט וועט קומען צו תיקון בשלמות במהרה בימינו אמן.

קינד, און אויב יעדער איד וועט אזוי בענקען און דארשטן צום באשעפער, ארויסצוזאגן זיינע כסופין מיטן מויל, וועט אים דער רצון אליין מודיע זיין וואס צו טון! וויאזוי צו מאכן א נחת רוח פארן אויבערשטן. דער רבי שרייבט טאקע אין שיחות הר"ן (שיחה נ"א) ווער קען טאקע דינען דעם באשעפער? ווער עס ווייסט נאר אביסל פון אויבערשטנס גרוסקייט, קען דען איינער זאגן אדער זיך בארימען אז ער קען דינען דעם אויבערשטן, אפלו א מלאך אדער א שרף קען זיך נישט בארימען אז ער קען דינען ריכטיג דעם באשעפער.

טיילרע קינארי פון מפיצים

איר זענט איינגעלאדנט מיטצוטיילן אייערע / עלטערנס הפצה געשיכטע, אדער סיי וואסערע סיפור איבער הפצה.

ביטע זיך פארבינדן אויפן טעל-ליין און לאזן א מעסעדש אויף קנעפל 7.

טייערע קינדער די וואך האבן ענק זיכער געלעגנט וועגן א נזיר, וואס ער שייט זיך אפ פון טרינקען וויין, איינע פון די סבות איז ווייל א נזיר וויל נישט אריינפאלן אין קיין שכרות און רעדן אדער זיך אויפפירן ווי מען דארף נישט, דעריבער שייט ער זיך אפ פון אלעס ארום וויין.

לאמיר טאקע זען וואס הרב החסיד ר' לוי יצחק בענדער ז"ל דערציילט וואס איז געווען ביי אונזערע לייט איבער דער עגן פון טרינקען וויין.

"רבי נתן האט אזוי געזאגט: "פריער איז געווען ביי די גדולים - מען האט געטרונקען עפעס א קלייניגקייט - און גערעדט אסאך דיבורים צום סוף איז געווארן די דיבורים ווייניגער - און טרינקען מערער".

דאס מיינט אז ווען חסידים פלעגט זיך צאמקומען ביי א חבורה, א שמועס אין עבודת השם פלעגט מען רעדן אסאך רייד פון עבודת השם און אויך האט מען צוגעטרינקען א קליין גלעזל ברוינפן אדער וויין צו מאכן א לחיים, שפעטער האט מען זיך גענומען מער צום טרינק און די רייד ביי די שמועסן זענען געווארן ווייניגער.

און טאקע ביי אונזערע לייט נאך פון ר' נחמן טולטשינער ז"ל פלעגט מען געבן טי אנשטאט ברוינפן.

ווי באוואוסט איז ר' נתן'ס פנים געווען א לעכטיג פנים און אביסל רויטליך. האבן געזאגט די מתנגדים, דאס איז דערפאר ווייל ער טרינקט ברוינפן. רבי נתן האט געזאגט:

"ברוך השם, מיר מיט אונזער תם'ס משקה קענען מיר נישט זיין שכור! "דעם תם'ס משקה איז וואסער - דער ביר איז וואסער, מעד איז וואסער. " מיר וועלן קיינמאל נישט זיין שכור."

אמאל שמחת תורה האט ר' נחמן טולטשינער געטרונקען אביסל צו פיל, איז ער געפאלן רבי נתן'ען צו די

פיס, ער האט אים געקושט די פיס און געזאגט: "איר זענט אונז מחיה, איר דער קוויקט אונז!" - ער האט מיט די רייד ארויסגעגעבן זיין ליבשאפט צו ר' נתן, און רבי נתן האט געשוויגן.

צומארגנס האט רבי נתן אים געזאגט: "נחמן, געדענקסטו וואס דו האסט געכטן געזאגט?" זאגט ר' נחמן טולטשינער: "איך זאג היינט אויך אזוי". האט ר' נתן אים געזאגט: "דאס שכרות איז געמאכט נאר פאר פורים". [אפילו עס איז פארהאן אזעלכע וואס טרינקען שמחת תורה, האט ר' נתן אים אויפגעמערקט אז גיין, דאס איז געמאכט נאר פאר פורים].

די זעלבע זאך די אנדערע זאכן וואס דער הייליגער רבי האט אונז אויסגעלערנט, טראץ וואס עס איז נישט אזוי שייך פאר קינדער, דארף מען דאס אבער לערנען אינגערדייט עס זאל אונז ליגן אין די בלוט.

מיד האלטן יעצט א טאג נאך קבלת התורה, אין די תורה איז נישטא קיין חילוק פון איין מצוה צו דער צווייטער, אלע מצוות זענען געזאגט געווארן מפי ה', עס איז מפי הגבורה! אזוי אויך די אלע זאכן וואס דער הייליגער רבי לערנט אונז, אויב עס איז ארויס מפי הקדוש - פונעם רבי'נס הייליגן מויל - אז מזאל נישט רייכערן, נישט שמעקן טאביק, נישט

טרינקען א גאנץ יאר קיין טרינקען וואס מאכט שכור - איז דאס הייליג, איז דאס תורת משה! דאס איז תורת משה! נישט מאכן קיין שום גרינגקייט, מאך נישט קיין שום הנחה!! מען פאלגט דעם הייליגן רבין, אז מען האט א נסיון אין די זאכן דארף מען זייער מתפלל זיין און בעטן פון באשעפער מען זאל זיך פאלגן דעם הייליגן רבין אדער אויב מיינע עלטערן טוען נישט אזוי, קען מען מתפלל זיין אז זיי זאלן נישט האבן מער די נסיונות און זיין אמתע חסידים וואס פאלגן דעם הייליגן רבין.

רבי איך דארף קינדער!

קתונה

געהאט און ער האט נאכנישט זוכה געווען צו קינדער. ער מיט זיין רעבעצין פלעגן אסאך בעטן רחמים ביים באשעפער ער זאל זיי שוין העלפן, אבער די ישועה איז נאכנישט געקומען, ווען דער תלמיד האט געזעהן די גרופע אינגעלייט ארויסגיין פונעם רבי'ן, האט ער געטראכט ביי זיך, אפֿשר דארף איך אויך צוגיין צום רבי'ן בעטן א ברכה פאר קינדער, זיי קומען פון אזוי ווייט צו פארן, און איך בין דא נאנט צום רבי'ן פארן וואס זאל איך נישט בעטן אויך פאר מיר?

ער איז אריינגעגאנגען צום רבי'ן און געבעטן אויך פאר זיך, אויף וואוילע קינדער, האט אים דער הייליגער רבי געענטפערט: "וואס איז די גרויסע רעש וואס מען טוט ארום דעם? דער עיקר איז דאך דינען דעם באשעפער, עס שטייט: "עיקר תולדותיהם של צדיקים תורה ומעשים טובים," דאס איז דער עיקר! דערפאר איז בעסער זאלסטו בעטן פון מיר אויף דיין אידישקייט, דו זאלסט זוכה זיין צו גיין אין די גלייכע וועג,

א גרויסע וואגן האט זיך אפגעשטעלט געבן די שטוב פונעם רבי'ן, א גרופע יונגעלייט וואס האבן נאכנישט זוכה געווען צו קינדער, זענען געקומען צוזאמען בעטן א ברכה פונעם רבי'ן אויף זרע של קימא, און פועלן א ישועה, ס'איז געווען איינגעפירט אין יענע צייטן, אז עס פלעגן זיך צאמנעמען א קבוצה אידן וואס האבן געדארפט א ישועה אין א געוויסע זאך און ארום פארן צו אלע צדיקים וואס זענען געווען אין יענע צייט צו בעטן א ברכה.

אויך צום הייליגן רבי'ן זענען אָנגעקומען אזא חבורה אידן. דעם רבי'נס נאמען איז שוין דעמאלט'ס אביסל באוואוסט געווען, חוץ פון די תלמידים וואס פלעגן קומען זיך אָנשעפן מיט תורה און יראת שמים, זענען אויך געקומען אסאך מענטשן געבן א פדיון, זיך אָנווינטשן מיט ברכות פאר רפואות אָדער פארשידענע אָנדערע זאכן וואס האט זיי געפֿעלט.

א ערליכער תלמיד איז געווען ביים רבי'ן וואס האט געדינט דעם באשעפער בתמימות אזוינאך דער רבי האט אים געלערנט, אבער א שווערע זאך האט אים געווייטאגט אין הארצן, שוין אריבער אסאך יארן פון ווען ער האט

א בִּרְכָה פֶּאָר זָרַע שֶׁל קִימָא, דְּעַר תְּלַמִּיד
 כְּאִשְׁשׁ זֵינ ווייטאג, אִיז עַר גֶּעבְלִיבֵן שְׁטִיל,
 און הָאָט גְּאָרְנִישְׁט גֶּעבְעֶטֶן דְּעַם רַבִּין וועגן
 דְּעַם. אָבֶער דְּעִמְאֵלְט'ס אִיז דְּעַר רַבִּי אֲלֵיין
 צוגעגאנגען צום תְּלַמִּיד און גֶּעזָאגְט: "מִיט
 דְּעַם אֲלֵעַם אִיז גוט דו זְאָלְסְט הָאָבֵן קִינְדֶּער!"
 ד.מ. כְּאִשְׁשׁ דְּעַר עִיקָר אִיז טאַקע תּוֹרָה און
 מְצוּוֹת אִיז אָבֶער אויף גוט דו זְאָלְסְט הָאָבֵן
 קִינְדֶּער דוּרוֹת יִשְׂרָאֵל מְבַרְכִים, הָאָט עַר
 אִים גֶּעזָאגְט: גִּי בְּרַעַנְג מִיר הוינדערט רופֿל
 סויג - א געוויסע מטבע - . דְּעַר תְּלַמִּיד אִיז
 שְׁנַעַל גֶּעלָאפֵן און גֶּעבְרַעַנְגְט פֶּאָרן רַבִּין
 דָּאָס גאַנצע סומע געלט, און אִיז טאַקע
 גֶּעבְעֶנְטְשְׁט גֶּעוואָרן אין ווייניגער ווי א יָאָר
 מִיט א ליכטיגער קינד, דוּרְף דִּי בִּרְכָה פּוֹנֵעַם
 רַבִּין.

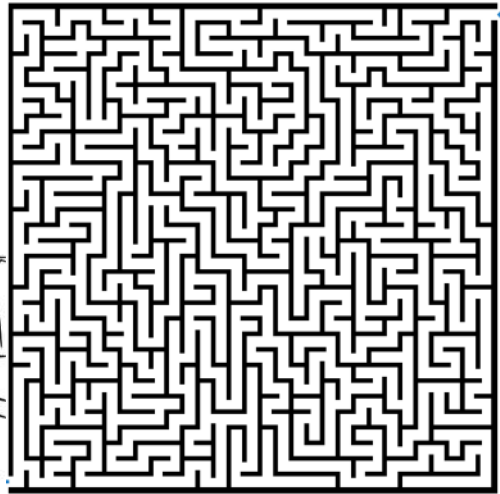
אָוּדָאִי אִיז א גְּרוֹיֶסֶע זאָף אויב מען קען זוכה
 זיין צו קינדער בגשמיות, דָּאָס אִיז אָוּדָאִי
 גוט, אָבֶער דְּעַר עִיקָר אִיז צולייגן דָּאָס האַרץ
 ווי אזוי זיך צו דְּעַרנענטערן צום אויבערשטן,
 ווייל דָּאָס זענען די עיקר קינדער וואס בלייבן
 פֶּאָרן מענטש אויף אייביג."

דְּעַר תְּלַמִּיד הָאָט אָנגענומען די הייליגע
 דיבורים פון רב'ן, עַר הָאָט זיך גענומען מיט
 א פֿרישקייט דינען דְּעַם אויבערשטן, אזוי ווי
 די וועג פון אלע הייליגע תלמידים פון רב'ן,
 עַר אִיז שוין מער נישט געקומען בעטן דְּעַם
 רַבִּין וועגן קינדער.

א צייט שפעטער, אִיז דְּעַר תְּלַמִּיד ווידער
 געווען ביים רב'ן אין שטוב, און עס אִיז
 נאכאמאל געקומען א גרופע יונגעלייט וואס
 האבן נישט געהאט קיין קינדער, צו בעטן

יא חברים, עס אִיז שוין צייט צו דאנקן דעם באשעפער אז מיר האבן זוכה געווען אז אנווערע
 עלטערן זענען געפארן צום הייליגן רב'ן לעצטע יאר
 ראש השנה, יעצט וועלן מיר ווייטער זוכן די וועג,
 פארשווייט זיך מיט תפלה....

המשנה פון שבועות גליון

א שטיקל שפאציר אין די הייליגע ליכטיגע שיחות פונעם רבי'ן וואו מיר באקומען די ריכטיגע עצות וויאזוי דער הייליגער רבי לערנט אונז און איז אונז מחנה צו עסק זיין אין די הייליגע תורה.

● שיחה כ"ח: ס'איז ראוי אז א מענטש ווילאנג לעבט זאל אריבער גיין אויף אלע הייליגע ספרים, כדי ער זאל אויף יענע וועלט קענען זאגן אז ער איז געווען אין די אלע פלעצער אין די אלע ספרים

● שיחה כ"ט: דער רבי האט זייער געווארנט מען זאל לערנען "פוסקים" צו לערנען אלע

פיר חלקים פון שלחן ערוך אויפן סדר, אויב מען קען איז בעסער מיט די מפרשים אויב נישט זאל מען לכל הפחות לערנען מיט באר היטב.

אויב מען האט נישט קיין צייט זאל מען לכל הפחות לערנען איין סעריף שלחן ערוך אפילו נישט אויפן סדר, ווען ער וועט האבן צייט זאל ער לערנען ווייטער אויפן סדר ווי מ'האלט.

● שיחה ס"ב: אויב די מחשבה איז זיך מצמצם צו טראכטן פון איין זאך האט עס א גרויסע כח צו פועל'ן עס זאל טאקע אזוי געשען - אזוי אויך ביים לערנען תורה, אויב א מענטש וועט זיך מאכן א סדר אין מח וויפיל ער וויל אנגאנג און ער וועט גלויבטן צו דעם און אסאך טראכטן פון דעם, וועט ער טאקע זוכה זיין עס זאל זיין אזוי!

● שיחה ע"ו: די הייליגע שיחה איז א מוראדיגע

סוד אין דרך הלמוד וואס דער הייליגע רבי לערנט אונז וויאזוי א איד קען לערנען מיט א חשק און זריזות און נישט ווערן מבבל בשעת'ן לערנען פון איין עגן צום צווייטן, נאר בפשיטות זען צו פארשטיין וואס מען לערנט אויפן פלאץ און אויב מאכט זיך צומאל אז מען פארשטייט נישט זאל מען נישט בלייבן שטיין צו לאנג נאר לערנען ווייטער, ווייל געווענליך וועט עס קלאר ווערן שפעטער אויב מען לערנט ווייטער

בזריזות. דער רבי זאגט דארט אז מען זאל זאגן די דבורי התורה כסדר און מען וועט ממילא פארשטיין. דער עיקר איז נישט צו מבבל זיין דעם מח ביים אנהייבן לערנען צו וועלן תיכף פארשטיין

וואס דאס איז גורם אז מען שטעלט זיך אפ און מ'פארשטייט גארנישט, מען דארף נאר אריינגלייגן די מח אינעם לערנען און ווייטער גיין בזריזות אזוי וועט מען ממילא פארשטיין!

אזוי קען דער איד אריבערגיין די גאנצע תורה. עס איז כדאי צו לערנען גוט די שיחה און זען וויאזוי איך קען פאלגן דעם הייליגן רבי'ן זיך אנהייבן באנייען מיט חשק אין די הייליגע תורה.

אה! אשרינו אז מיר האבן אזא רבי'ן, אזוי ווי ר' נתן האט געזאגט: "די תורה האבן מיר מקבל געווען פון משה רבינו, אבער די אויפן פון קיום התורה האבן מיר באקומען פון הייליגן רבי'ן!!

"וואויל איז דער וואס איז זוכה צו שפירן א זיסקייט אין די תורה, ווייל עס איז דא א זיסקייט אין די תורה,

סיפורי מעשיות מעשה יא' - דער בן-המלך און דער בן-השפחה שנתחלפו 4

געטאן - און ער האט אים מקרב געווען! - (דהיינו: דער 'מענטש' פון דעם 'וואלד', האט קיין שום שלעכטס נישט געטאן, [פאר] דעם 'בן-מלך' וואס ער איז נאכגעגאנגען נאך די 'בהמות'!

און דער 'מענטש' פון דעם 'וואלד' האט צו אים געזאגט: "וואס טוסטו דא?! האט ער אים געענטפערט: "אז ער יאגט נאך די 'בהמות'!"

האט זיך דער 'מענטש' צו אים אנגערופן: "הער שוין אויף נאכיאגן דייע 'עוונות'! - ווארן דאס איז גאר קיין 'בהמות' נישט, נאר דייע 'עוונות' פירן עס זיך אזוי ארום - גענוג שוין! דו האסט שוין אפגענומען דאס דייעניגע (כלומר: דיין 'שטראף' האסטו שוין אפגענומען)! - היינט [יעצט], הער שוין אויף זיי נאך-צוריאגן! - קום מיט מיר, וועסטו קומען צו דיין יאך!"

איז ער מיט אים געגאנגען! - און ער האט מורא געהאט, מיט אים צו רעדן, און צו פֿרעגן אים עפעס! - ווארן אזוי א [אזא] מענטש, טאמער עפנט ער אויף דאס 'מויל', און [ער] וועט אים איינשלינגען! איז ער אים נאכגעגאנגען!

דערווייל האט ער באגעגנט זיין 'חבר' וואס ער האט נאכגעיאגט דאס 'פֿערד'! און תיכף ווי [ווען] ער האט אים דערווען - האט ער אים תיכף א ווינק געטאן: "אז דאס איז גאר קיין מענטש נישט, און זאלסט מיט אים גארנישט האנדלן - ווארן דאס איז גאר קיין 'מענטש' נישט!"

אין [דער 'בן-מלך'] איז תיכף געגאנגען - און האט אים דאס אריינגערוימט אין 'אויער' אריין: "אז דאס איז גאר קיין 'מענטש' נישט וכו', כנ"ל [ווי

דערווייל האט ער געפונען (דהיינו: דער 'בן-מלך' וואס ער האט עס נאכגעיאגט נאך די 'בהמות'): "א יאק מיט ברויט!" און דאס איז בורדאי זייער חשוב אין א 'מדבר'.

האט ער גענומען דעם 'יאק' אויף די 'פֿלייצעס' - און איז נאכגעגאנגען די 'בהמות'!

דערווייל האט ער באגעגנט א 'מענטש' - האט ער זיך אין דער תחילה [אנהייב] דערשראקן! - נאר פונדעסטוועגן פארט, האט ער אביסל הנאה געהאט [זיך בארואיגט] - ווייל ער האט דא געפונען א 'מענטש'!

האט אים געפֿרעגט דער 'מענטש': "ווי [וויאזוי] קומסטו אהער?"! האט ער צוריקגעפֿרעגט 'ענעם מענטשן': "ווי [וויאזוי] קומסטו אהער?"!

האט אים 'ענער מענטש' געענטפֿערט: "'איך? (מיט א לשון ווי איינער פארוואנדערט זיך) - מיינע 'עלטערן' און מיינע 'עלטערנס-עלטערן', זענען דא מגודל געווארן [אויפגעוואקסן] - אבער דו, ווי [וויאזוי] קומסטו אהער? ווארן אהער, קומט גאר קיין 'מענטש' נישט פון דעם 'ישוב'!"

האט ער זיך זייער דערשראקן! - ווארן ער האט פארשטאנען: "אז דאס איז גאר קיין 'מענטש' נישט!" - ווארן ער זאגט: "אז זיינע 'עלטערן' זענען דא מגודל געווארן [אויפגעוואקסן] - און [אז] קיין 'מענטש' פון דעם 'ישוב' קומט [דאך] גאר אהער נישט [אין 'מדבר']!"

האט ער פארשטאנען: "אז דאס איז גאר קיין 'מענטש' נישט!"

נאר פונדעסטוועגן - האט ער אים גארנישט

אויבנדערמאנט!

דער ווייל האט יענער א קוק געטאן (דױני: דער
'מענטש' פון דעם 'פערד') - האט ער געזעהן:
"אז ער [דער 'ברמלך] האט א 'זאק מיט ברויט'
אויף די 'פלייצעס'!
האט ער אים אנגעהויבן צו בעטן: "'ברודער',
ס'איז שוין כמה טעג אז איך האב נישט געגעסן
- געב מיר ברויט"!

האט ער אים געענטפערט: "דא אין דער 'מדרב',
העלפט קיין שום זאך נישט - ווארן מיינ לעבן
איז בילקער [פריער] - איך באדארף דאס 'ברויט'
פון מיינעט וועגן!" האט ער זיך אנגעהויבן צו
בעטן, און ער האט אים זייער געבעטן: "איך וועל
דיר געבן, וואס איך וועל דיר געבן!"

(נאר אין דער 'מדרב', העלפט בודאי קיין שום
גאב [האנדל] נישט פאר ברויט!) האט ער אים
געענטפערט: "וואס קענסטו מיר געבן פאר
'ברויט' אין דער 'מדרב'!"

האט ער אים געזאגט (דױני: דער 'מענטש' פון
דעם 'פערד', וואס ער האט עס געבעטן דאס 'ברויט'
- האט געזאגט צו דעם 'מענטשן' פון די 'בהמות',
וואס ער איז געווען דער 'אמת' ער 'ברמלך'): "איך
געב מיר אינגאנצן אוועק - איך פארקויף מיר צו
דיר פאר א 'קנעכט', פאר דעם 'ברויט'!"

האט ער זיך מיישב געווען (דױני: דער 'מענטש'
פון די 'בהמות' הנ"ל [וואס אויבנדערמאנט]): "קויפן
[אויף אפצוקויפן] א 'מענטשן', איז כדאי אים צו
געבן ברויט!"

האט ער אים געקויפט פאר א 'אייביגן קנעכט'!
און ער [דער 'מענטש' פון די 'פערד'] האט אים

געשוואוירן מיט 'שבועות': "אז ער זאל [וועט]
אים זיין א 'אייביגער קנעכט', אפילו אז [ווען] זיי
וועלן קומען אין 'שוב' אריין!"

"און ער זאל אים געבן 'ברויט' - דױני: זיי זאלן
ביידע עסן פון דעם 'זאק ברויט' - ביז ס'וועט
אויסגיין [די 'ברויט']!" און זיי ביידע זענען
געגאנגען אינאיינעם - און זענען נאכגעגאנגען
דעם 'מענטשן' פון דעם 'וואלד'!

און דער 'קנעכט' איז אים נאכגעגאנגען! (דױני:
דער 'מענטש' פון דעם 'פערד' וואס ער האט זיך
פארקויפט פאר א 'קנעכט', איז נאכגעגאנגען נאך
דעם 'מענטשן' פון די 'בהמות' - ווארן ער איז
שוין זיין 'קנעכט' געווען - און זיי ביידע, זענען
נאכגעגאנגען דעם 'מענטשן' פון דעם 'וואלד'!)!

און דער ווייל איז שוין אים [דעם 'ברמלך'] אביסל
גרינגער געווארן (מחמת [ווייל] ער האט געהאט
שוין א 'קנעכט') - אז [ווען] ער האט באדארפט
אויפהייבן עפעס א זאך, אדער עפעס אנדערש
טוהן - האט ער געהייסן זיין קנעכט: "אז ער
זאל עס אים אויפהייבן, אדער עפעס [אנדערש]
טוהן!"

און זיי זענען אינאיינעם נאכגעגאנגען דעם
'מענטשן' פון דעם 'וואלד'! זענען זיי געקומען
צו א ארט - וואס דארט איז געווען 'נחשים'
ועקרבים' (דױני: 'שלענג' און עגדיסן)! האט ער
זיך זייער איבערגעשראקן!

און מחמת פחד - האט ער געפרעגט דעם
'מענטשן' פון דעם 'וואלד': "וויאזוי וועלן מיר
דא אריבערגיין?"

האט ער אים געענטפערט: "אלא-מאי וויאזוי

[ווי אויבנדערמאנט!] - (ווארן דער 'מענטש' פון דעם 'פערד' - דאס איז טאקע געווען דער [אויבנדערמאנטער] 'מלך' אליין - וואס צום 'אמת', איז ער געווען דער 'בן-השפחה' - האט ער [און אז ער האט] פארטריבן זיין 'חבר' (דהיינו: דעם 'אמת' בן-מלך)!

אמאל איז אים געקומען אויף דער 'דעה' [געדאנק]: "אז ער האט נישט רעכט [ריכטיג] געטאן!" - און ער האט 'חרטה' געהאט וכו'! פלעגט אים קומען אינזין [אויפן געדאנק] אלץ [אלעמאל], 'חרטות' תמיד - אויף דעם 'מעשה-רע', און אויף דער גרויסער 'עוולה', וואס ער האט אקעגן זיין 'חבר' געטאן!

אמאל האט זיך אים געחלומ'ט: "אז זיין תיקון איז: אז ער זאל אוועקווארפן די 'מלוכה', און ער זאל גיין וואוהין די 'אויגן' וועלן אים טראגן - און דערמיט וועט ער פאררעכטן זיין 'חטא'!"

האט ער דאס נישט געוואלט טאן - נאר ס'פלעגן אים מבלבל זיין תמיד, די דאזיגע 'חלומות': "אז ער זאל אזוי טאן!" ביז ס'איז ביי אים געבליבן אין דער 'דעה' [געדאנק]: "אז ער זאל אזוי טאן!"

און ער האט אוועקגעווארפן די 'מלוכה' - און [ער] איז געגאנגען, וואו ער איז געגאנגען - ביז ער איז אהערגעקומען! און היינט זאל ער זיין א 'קנעכט'!

און 'דער' - הערט דאס אלץ און שווייגט (דהיינו: דער 'אמת' ער בן-מלך' וואס ער האט געטריבן 'בהמות' - האט דאס אלץ אויסגעהערט וואס דער דערציילט אים אלץ) - און ער האט זיך געטראכט: "איך וועל שוין וויסן וויאזוי זיך צו פירן מיט דיר!"

וועסטו אריין אין מיין 'שטוב'?! - און האט אים געוויזן זיין 'שטוב', ווי [וויאזוי] זי שטייט אין דער 'לופטן"! זענען זיי געגאנגען מיט אים (דהיינו: מיט דעם 'מענטשן' פון דעם 'וואלד') - און ער האט זיי 'בשלום' איבערגעפירט [אריבערגעפירט] - און ער האט זיי אריינגעבראכט [אריינגעברענגט] אין זיין 'שטוב' אריין - און האט זיי געגעבן 'עסן' און 'טרינקן' - און איז אוועקגעגאנגען!

און 'דער' (דהיינו: דער 'אמת' ער בן-מלך' וואס ער האט די 'בהמות' געטריבן) - האט זיך געשאפט [באדינט] מיט זיין 'קנעכט', [אלעס] וואס ער האט געדארפט!

האט עס דעם 'קנעכט' זייער פארדראסן: "וואס [פארן וואס] ער האט זיך פארקויפט פאר א 'קנעכט' - פון [צוליב] 'איין שעה' וועגן, וואס ער האט באדארפט 'ברויט' צו 'עסן' - ווארן היינט האט ער זיך שוין וואס צו 'עסן' - און נאר פון [צוליב] 'איין שעה' וועגן, זאל ער זיין א 'אייביגער קנעכט'!"

און ער האט א גרויסן 'זיפן געטאן': "צו וואס [וועלכער מצב] איך בין געקומען, אז איך זאל זיין א 'קנעכט'?! האט ער אים געפרעגט (דהיינו: דער 'אמת' ער בן-מלך' וואס ער איז זיין 'האר' געווען, האט אים געפרעגט): "וואספארא 'גדולה' [גרויסקייט] האסטו עס געהאט, אז דו זיפצסט: 'וואס [פארן וואס] דו ביזט דערצו געקומען'!"

האט ער אים געענטפערט, און האט אים דערציילט: באַשר [אז] ער איז געווען א 'מלך' - האט מען [און מען האט] אויף אים געזאגט: 'אז ער איז פארביטן געווארן' וכו', כנ"ל

לאמיר זיך פאר הערן

די עלווטע מעשה - דער בן מלך ופן שפחה שנתהלכו (4)

- דער מענטש פון וואלד האט זיי אהין געברענגט
- 4. **וואס האט פארדראסן פאר דעם קנעכט?**
- אז ער האט זיך פארקויפט פאר א קנעכט פאר איין שעה וואס ער האט געדארפט ברויט
- פארוואס נישט ער האט געטראפן די ברויט
- אז די פערד איז אים פארלוירן געווארן
- ח. **וואס האט דער קנעכט פארציילט פאר'ן אמת'ער בן המלך?**
- אז ער איז געווען א קעניג און מיהאט אויף אים געזאגט אז ער איז פארביטן, האט ער פארטריבן זיין חבר דער אמת'ער בן המלך
- אז עס פלעגן קומען אויף אים חרטות פארוואס ער האט פארטריבן זיין חבר און ער האט זיך געחלוס'ט אז זיין תיקון איז אז ער זאל גיין וואו אהין זיינע אויגן טראגן אים
- ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ט. **וואס לערנסטו זיך דערווייל ארויס פון די מעשה?**
- אז וועגן מיהאט עבירות מיינט מען אז מ'דארף שווער ארבעטן (נאכלויפן די בהמות)
- אז מ'דארף ווארטן ביז מ'זעהט די ישועה
- אז איך בין א בן ה', א קינד פון דעם _____.

- י. **האסטו גלערנט די מעשה פון די וואך?**
- יא
- נ"ן
- א חלק

- א. **ווער האט געמוען א זאק מיט ברויט?**
- דער אמת'ער בן המלך
- דער צווייטער מענטש וואס איז געווען דארטן
- ביידע צוזאמען
- ב. **וועמען האט דער אמת'ער בן המלך באגעגנט דארטן?**
- א מענטש וואס זיינע עלטערן און עלטערניס עלטערן זענען אויפגעוואקסן אין וואלד
- דער שומר פון וואלד
- זיין טאטע
- ג. **וואס האט דער מענטש אים געענטפערט ווען ער האט געזאגט אז ער יאגט נאך זיינע בהמות?**
- הער אויף צו נאך יאגן נאכן פערד
- הער אויף צו נאך יאגן נאך דייעע עוונות
- הער אויף צו נאך יאגן נאך די בהמות
- ד. **פאר וועלכע זאך האט דער אמת'ער בן המלך געגעבן ברויט פאר דער מענטש פון די פערד?**
- אז ער וועט זיין, זיין קנעכט ביז מ'קומט אין שטאט אריין
- אז ער וועט זיין, זיין אייביגער קנעכט
- אז ער וועט אים געבן אסאך געלט
- ה. **וואו איז געשטאנען די שטוב פון דער מענטש פון וואלד?**
- אויף א בוים
- אין דער לופט
- אין הימל
- ו. **וויאזוי זענען זיי אריין אין דעם שטוב?**
- זיי זענען אריין געשפרונגען
- איינער איז ארויף אויפן אנדערן

איסרי אטראס

דער בן מלך האט געזאגט אדער געטראכט די ווערטער: "איך וועל שוין וויסן ווי אזוי זיך צו פירן מיט ד'ר" ?

תשובות אויף די פריערדיגע וואך

וויפיל מאל ווערט דעמאנט אין מעשה " בערגיר ועני, און ביי אונזער מעשה "האט ער זיך מיישב ג'ווען" ? אין מעשה י' - פיר מאל אין מעשה י"א זיבן מאל

געווינער אויף בן המלך ושפחה # 3 איז משפחה ר, ווייסשטיין, ירושלים

טעלעפאן ***6611

ווער וויל כבוד?

פארשטייט זיך אז דאס פנים פונעם באאמטער איז געווארן קאליקט פון בושה, ער האט זיך זייער פארשעמט, איז דען פארהאן א גרעסערע בושה אז אין פארנט פונעם האר באקומט ער אזא גרויס כבוד.

דער עיקר כבוד איז נאר פונעם דבור, איז דער רבי מסביר. ווייל מען קען נישט טיילן קיין כבוד פאר א האנט פונעם מענטש, ווייל אינעם האנט דערקענט מען נישט דאס געשטעל פונעם מענטש, אפילו דאס פנים פון א מענטש איז נישט עפעס וואס ברענגט ארויס דער מהות פונעם מענטש ווייל א מאלפע [קורף] האט אויך א עגליכע פנים צו א מענטש און נאכאלץ ווערט זי נישט פארעכנט ווי א גדר אדם.

ווי קען דער מענטש באקומען זיין כבוד? מיט זיין דבור, מיט דעם איז דער מענטש אפגעטיילט און גרעסער פונעם בעל חי. דעריבער אז דער עיקר כבוד ליגט אינעם דבור, און דער דבור ווערט אנגערופן 'היכל המלך' ווייל 'היכל' איז בגימטריא 'אד-גי' וואס דאס איז דער דבור, דערפאר ווען איינער וויל כבוד איז עס ווי ער וויל געמען כבוד אין היכל פונעם מלך, וואס קיין גרעסערע בזיון דערפון איז נישט פארהאן, ווייל מיר ווייסן גאנץ גוט אז א קנעכט וועט זיך זייער שעמען ווען מען טיילט אים צו גרויס כבוד פאר א קעניג ווי מיר האבן געזען אויבן אין משל.

(ליקוטי מוהר"ן קצ"ד)

א גרויסער האר האט געשיקט א באאמטער [פקיד] אין איינע פון זיינע שטעט וואס געפונט זיך גאנץ ווייט. דער באאמטער האט זיך באקוועם געמאכט אויף זיין פאסטן און זיך גענומען דאס גאנצע כבוד פאר זיך, די ערלים ארום אים האבן נישט געוואוסט אז ער איז נישט מער ווי א קנעכט פארן האר, זיי האבן געמיינט אז ער איז נאר דער דער האר.

ווען די ערלים האבן געדארפט עפעס א טובה פונעם באאמטער, זענען זיי געפאלן צו זיינע פיס און אים געשאנקען פיל כבוד, און אים גערופן מיט אלע סארטן טיטלען וואס פאסט פאר א האר.

געווען איז איינמאל ווען דער האר בכבודו ובעצמו איז געקומען אין דעם שטאט, דער באאמטער איז אים אנטקעגן געקומען. האט דער האר מיט אים ארומגעוועדט אלעס איבער זיין שטאט, אינמיטן שמועס דער האר פארןגעווארן פארן באאמטער איבער דעם וואס די ערלים טוען נישט זייער אויפגאבן? האט ער געלאזט רופן איינער פון די אפיצירן און דער האר פֿרעגט אים איבער אלע אויפגאבן אין שטאט, אבער דער אפיציר האט נישט געקענט דעם האר נאר דעם באאמטער, איז ער גלייך געפאלן צו די פיס פונעם באאמטער און אים צוגעטיילט גרויס כבוד וואס באלאנגט צום אמת פאר א האר, און דאן האט ער געענטפערט אויף די שאלה וואס מען האט אים געפֿרעגט.

הגליון נתנדב לע"נ
הרה"ח ר' מרדכי ב"ר מנחם ע"ה

הגליון נתנדב ע"י
הר"ר שמואל יצחק ווייסשמיין
דרגה הולדת הבן למוז' טוב